

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ**ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਖੰਨਾ, ਜੇ.****ਮੇਸਰਸ ਮੋਦੀ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੀਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼,****ਲਿਮਿਟੇਡ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,—ਪਟੀਸ਼ਨਰ।****ਬਨਾਮ****ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।****1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ 909.**

**ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸਟੀਲਜ਼ ਟੈਕਸ/ਲੈੱਟ (1948 ਦਾ XLVI)- ਐੱਸ. 5(2)(a)(vi) 1964 ਅਤੇ 10[^]-ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰੇਲਜ਼ (1949)-ਨਿਯਮ 20 ਅਤੇ 25—
ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦਸੰਬਰ, 22 ਅਵੈਧ ਹੈ।**

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-
ਖੰਨਾ, ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰੂਲਜ਼, 1949 ਦੇ ਜੇ.ਵੀਨ ਰੂਲਜ਼ 20 ਅਤੇ 25, ਅਤੇ
ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਲ-
ਮਿਲਾਪ ਅਤੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ
ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-
ਵੱਖ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ
ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੱਕ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ
ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ
ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ। ਐਕਟ ਦੀ
ਧਾਰਾ 27 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਪਲੂਸ ਨੂੰ
ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ,
ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ
ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ, ਧਾਰਾ (ਐਚ) ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 20 ਅਤੇ 25 ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 27 ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਮਾਹੀ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (vi) ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। (a) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਵਿਕਰੀਆਂ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਅੰਤਮ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਲਈ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤਿਮਾਹੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ST VIII-A ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਅੰਕੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਰਿਟਰਨ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ * ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ। ਭਾਰਤ, ਡੀਲਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (vi) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ -ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ, ਜੋ ਕਿ ਆਖਿਰਕਾਰ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 'ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਕੋਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਕੇਅਰ ਨੇ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਚ.ਆਰ ਖੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ. ਫਲਸ਼ਾਟੂ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ 'ਸ਼੍ਰੀ.

ਜਸਟਿਸ ਐਚਆਰ ਖੰਨਾ ਨੇ ਲਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 22 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂਡਮਸ, ਸਰਟੀਓਰੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ST-VIII- (A) ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਲ 1963 ਲਈ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਾ ਕਰਨ। -64 ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ, 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ 7 ਮਈ, 1964 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਐਸ ਸੀ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਗੋਸਵਾਮੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਐੱਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ , ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਆਰ.ਐੱਲ.ਸ਼ਰਮਾ , ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ।

ਖੰਨਾ, ਜੇ.-ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰੂਲਜ਼, 1949 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਆਰਡ 25 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ - ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 909 ਆਫ਼ 1964 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿਵਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉਠਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਨੰ: 613 ਅਤੇ 1500 ਆਫ਼ 1964। ਮੇਰੇ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 909 ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਦੂਜੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , 1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 613 ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 909 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਮੋਦੀਨਗਰ ਵਿਖੇ ਸੂਤੀ ਧਾਗੇ, ਸੂਤੀ ਕੱਪੜੇ, ਨਕਲੀ ਰੇਸ਼ਮ ਅਤੇ ਯਮ ਫੈਬਰਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅਬੋਹਰ ਵਿਖੇ ਕਪਾਹ ਦੀ ਗਿੰਨਿੰਗ ਅਤੇ ਕਪਾਹ ਦੇ ਬੀਜਾਂ ਦੀ ਡੀ-ਲਿਨਿੰਗ ਫੈਕਟਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਦੀ ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਪਾਹ ਦੀ ਗਿੰਨਿੰਗ ਅਤੇ ਤੇਲ-ਬੀਜਾਂ ਦੀ ਪਿੜਾਈ / ਸਪਿੰਨਿੰਗ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਕੰਪਨੀ ਕੰਪਨੀ ਪੰਜਾਬ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 (ਇੱਕ ਹੋਰ 1948 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. XLVI) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਵਪਾਰਅਬੋਹਰ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਕਪਾਹ ਅਤੇ ਤੇਲ-ਬੀਜਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਤੇਲ-ਬੀਜਾਂ

ਨੂੰ ਕੁਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਲ ਦੀ ਕੇਕ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਗਿੰਨ ਕੀਤੇ ਕਪਾਹ ਨੂੰ ਗਿੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿੰਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੂਤੀ ਯਮ ਅਤੇ ਕੱਪੜਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੋਦੀਨਗਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿੰਨਡ ਕਪਾਹ ਦੀ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਿੰਨੀ ਕਪਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਕਪਾਹ ਦੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਪੀਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ST ਫਾਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। VIII ਅਤੇ ST VIII-A, ਸਾਲ 1963-64 ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਰ ਤਿਮਾਹੀਆਂ ਲਈ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਫਾਰਮ ST VIII ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ST VIII-A ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਨਹੀਂ ਭਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ। 48,000 21 ਦਸੰਬਰ 1963 ਨੂੰ, 1963-64 ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਤਿਮਾਹੀਆਂ ਲਈ। ਅਤੇ ਅਗਲੀਆਂ ਦੋ ਤਿਮਾਹੀਆਂ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ। 24,000 ਅਤੇ ਰੁ. 40,000, ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣਾ। ST VIII-A ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ 1 ਨਿਯਮ 20 ਅਤੇ 25, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਾਰਮ ST VIII-A ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 'ਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਸਨਰੇਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਪਾਹ, ਤੇਲ-ਬੀਜਾਂ ਅਤੇ ਰਾਲ

'ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੇਖ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ff) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਖਰੀਦਣਾ' ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰਾਮ ਮੈਟਿਕਲ ਜਾਂ ਕੋਗਨੇਟ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ, ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ, ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਕਦ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ C ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। . ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (i) ਵਿੱਚ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-) ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਤੇ ਆਮ ਵਪਾਰ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਕਦ ਛੋਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਪਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸਮੇਤ। ਉਸ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਵਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮ 20 ਅਤੇ 25, ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੋ

- 1) 0. ਨਿਯਮ 17, 18 ਅਤੇ 19 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਹਰ ਵਾਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ, ਫਾਰਮ ST, VIII ਜਾਂ ST VIII-A ਜਾਂ ST XXIII, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿਮਾਹੀ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਤਿਮਾਹੀ ਦਾ।
- 25) ਫਾਰਮ ST VIII ਜਾਂ ST VIII-A ਜਾਂ ST XXIII ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ 1 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਹਨ, ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਰਸੀਦ ਦੇ ਨਾਲ।

ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ; ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (vi) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।

“(vi) ਮਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਜੋ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ.

ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਡੀਲਰ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਿਮਾਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ. ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾ ST VIII-A ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਘਟਾ ਕੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ। 1960 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 18 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (vi) ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਵੇਗੀ। ਫਿਲਹਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ ਧਾਰਾ (vi) ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਣਗੌਲੇ ਨਿਯਮ, ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ/ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤ ਰੁਝਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਅਤੇ ਤਾਲਮੇਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਯਮ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1)

ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਲਈ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਨਾਲ 'ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ' ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (6) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡੀਲਰ ਉਪ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। -ਸੈਕਸ਼ਨ (3) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4)। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੱਕ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੈਸ ਕ੍ਰਿਬਡ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰੀ-ਟਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੀਆਂ ਰੀਸੀਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ, ਧਾਰਾ (ਐਚ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਟਰਨਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 20 ਅਤੇ 25

ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 27 ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਰਸੀਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਮਾਹੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਾਰੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (vi) ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (2), ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਜ਼ੋਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ ਧਾਰਾ ਕੁਝ ਖਾਸ ਲਈ ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦੇ ਅੰਤਮ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਾਲ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਲਈ ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਡੀਲਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤਿਮਾਹੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਟੈਕਸਯੋਗ ਟਰਨਓਵਰ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਜਿਸਦਾ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ST VIH-A ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਅੰਕੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਰਿਟਰਨ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ। ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ। ਭਾਰਤ ਦਾ, ਡੀਲਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਵਾਧੂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

“ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਲਈ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਰਿਫੰਡ ਕਰੇਗੀ-

(a) ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ: ਜਾਂ

- (b) ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਕਿਸੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਲ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਿਫੰਡ ਵਾਉਚਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ, ਡੀਲਰ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਰਿਫੰਡ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) o[^] ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (a) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (vi) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਧਾਰਾ 12 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ s[^]mc ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲੱਭਣਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18-ਏ, ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 208 ਅਤੇ 209 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਗਾਊਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਣ। ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (vi) ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (vi) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (vi) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸੰਕਟਾਂ ਸਮੇਤ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (vi) ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ 20 ਅਤੇ 25, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੇ ਵਿਦਰਭ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ TH, II ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਨਾਗਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਮੂਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਖੁਦ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਸੇਜ਼ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਪਿਨਿੰਗ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਐਮ ਲਿਮਿਟਡ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਐੱਸਸਟੇਟ ਆਫ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 909 ਅਤੇ 1500 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਆਰ . ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ 1 ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 613 ਆਫ 1964 ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

.ਡੀ ਫਲਸੌ ਸੀਜੇ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ